

fugit. Lignum, & ceteri, vñ obliterantur pro arbore, Actus, vel propter terræ caliditatem fructus ibi extitisse & Chaldaicè ponuntur arbores, pluraliter, vñ ilan. Ad-duntia Platea, & Patres: omne quod habetur Graecæ, Hier. & ait id esse additum, & superfluum. Nec refert multum quod singulari numero habeatur haec, & 712. quod hinc pominè designari quod verum si, dicebat extra Aegyptiorum fines, id est ubi plante ipsorum erant, plegam istam non nocuisse. Grecæ, & vñciam plegam in deserto, & sciam deorticione densata, de quibus Joel, exponit de anima, cuius fructus bonorum operum per inuidias malignorum spiritum humana lantis cupiditate dissipantur atque humiliatio regnem, sive cortice privantur, & albi sunt rami, seu candentes, dum de sanctitate operum nomen sumunt, sed ista fincantur. Hugo in vinea compunctionis vñm considerat five contritionis, & in fucu ducedinem anima, sive devotionem, in ligno? nium, quam dicit esse olivam, milericordiam, que comitatur nos in fine, hoc est, in morte, qualificatus nobiscum. Hæc omnia destrui ab igne, & gran- f. 8. Erod. 19 14. sentes, qui succedit pluvia, quando Prælati cominationibus, & opprimitibus corda subditores ita scindunt, & urunt, ut neque contritionem de propriis peccatis, neque devotionem de Dei beneficiis, neque pietatem de proximorum miseriis habeant.

Per. 34.) Dixit, & venit locusta, & bruchus, cuius non erat numerus,

Per. 35.) Et comedit omne foenum in terra eorum : & comedit omnem frumentum terra eorum.

Bonius loci d. vers. 46 ex 10. 4. uero que ad 15. f de vita Moyse.

A liis verbis plagam hanc ostendit scriptum videtur. mus psalmio 77. d. Et deus arugina fructus eorum, & labores eorum locusta. Copiosius autem in Exodo 16, ubi narratur erga extensum a Moysi ad locutum, & in diuinum a domino ventum uerent tota die, & nos, qui conus mors leuis locustis innumerabilis, qui corrorunt, sive devorabant, & quidquid resiliunt fuerat granulis, immenso herbam, & quidquid permanuit in arboribus erat; sive grande donis, sive in terra illius omnino virga restringeretur in lignis, & in herbis in eundem, Egypto. Adjicit Philo f. vento illo astri, & urente, inuestum Aegypti dolorem capiti, & gravedinem, languorique radium, queritrum cum Regio ad Austrum opposita sit, & exposta fo-ribus, ut quamplius est ventus moveret, & fulu exurat omnia. Quidam hic frumenta sic menio, & in Exodo 27. ponitur, queri potest, quādū duraverint seu quantum temporis comprehendenter plaga omnes, Existimat Genebradus tempus, unius ferè anni fusile, in Chronologia duodecim mensibus legationis omnino. Moysem functionem apud Pharaonem affirmat. Ita ut deciderit grandio sub fine Februario, quia non attinet frumentum, & triticum, eo quod elencti serotina, & adiungit in herba, post duos meses circa Majum venient locula, quando frumenta spicata etiam redente vere alio percutta vinea, & fuscua. In magna Hebreorum chronologia, quan vocant Seder Olomabar, idem tem- pustradit, & probatur, quoniam mensil luar, id est Aprili, missione Hebrei ad colligendas paleas, exierunt ex Aegypto mensis Nisan, quicquid Martius. Tantum tempus affiguntur ibidem plagi Job, & fu-rojudeo Gog, & impiorum in Gehenna. Quidquid impetravit Rabini in aliis, probabilis in hac duratione loquuntur quādū Magister historiæ scholasticae, attributi hebrei quinquevni, vel amplius. Nam, ut Hugo, in Exodo 9. Moyses etiā ologia annorum, quādū sicut etiam Pharaonem & quadragesima anni finit in de-sertcentum & viginti vixit. Exclarat Magistrum, quod forte non apponit notiū illam numeri. Illa certe nunc, quod equidem viderim, non extat. Existimat autem infra annum omnes plagi factas. Contentit quoque Rickelius m. Nofer Peretius & viginti septem die- rum continentium spatium plagi a signa, primam con-tiguisse circa medium mensem Adar, qui Februario respondebat, ultimum decima quarta, aut decima-quinta Nisan, sive Martii. Abulensis occurrunt dif- cultati deponit, & probat, ut vel accipi pro foliis qui mense Martio deformarentur in folia, frondes, & fru-

Dies mali omnis reja- ci.

Probabilito sententia.

q. 2. ant. 1. 2.

3.

Exod. 1. 1.

1. 1. 2.

1. 2.

1. 3.

1. 4.

1. 5.

1. 6.

1. 7.

1. 8.

1. 9.

1. 10.

1. 11.

1. 12.

1. 13.

1. 14.

1. 15.

1. 16.

1. 17.

1. 18.

1. 19.

1. 20.

1. 21.

1. 22.

1. 23.

1. 24.

1. 25.

1. 26.

1. 27.

1. 28.

1. 29.

1. 30.

1. 31.

1. 32.

1. 33.

1. 34.

1. 35.

1. 36.

1. 37.

1. 38.

1. 39.

1. 40.

1. 41.

1. 42.

1. 43.

1. 44.

1. 45.

1. 46.

1. 47.

1. 48.

1. 49.

1. 50.

1. 51.

1. 52.

1. 53.

1. 54.

1. 55.

1. 56.

1. 57.

1. 58.

1. 59.

1. 60.

1. 61.

1. 62.

1. 63.

1. 64.

1. 65.

1. 66.

1. 67.

1. 68.

1. 69.

1. 70.

1. 71.

1. 72.

1. 73.

1. 74.

1. 75.

1. 76.

1. 77.

1. 78.

1. 79.

1. 80.

1. 81.

1. 82.

1. 83.

1. 84.

1. 85.

1. 86.

1. 87.

1. 88.

1. 89.

1. 90.

1. 91.

1. 92.

1. 93.

1. 94.

1. 95.

1. 96.

1. 97.

1. 98.

1. 99.

1. 100.

1. 101.

1. 102.

1. 103.

1. 104.

1. 105.

1. 106.

1. 107.

1. 108.

1. 109.

1. 110.

1. 111.

1. 112.

1. 113.

1. 114.

1. 115.

1. 116.

1. 117.

1. 118.

1. 119.

1. 120.

1. 121.

1. 122.

1. 123.

1. 124.

1. 125.

1. 126.

1. 127.

1. 128.

1. 129.

1. 130.

1. 131.

1. 132.

1. 133.

1. 134.

1. 135.

1. 136.

1. 137.

1. 138.

1. 139.

1. 140.

1. 141.

1. 142.

1. 143.

1. 144.

1. 145.

1. 146.

1. 147.

1. 148.

1. 149.

1. 150.

1. 151.

1. 152.

1. 153.

1. 154.

1. 155.

1. 156.

1. 157.

1. 158.

1. 159.

1. 160.

1. 161.

1. 162.

1. 163.

1. 164.

1. 165.

1. 166.

1. 167.

1. 168.

1. 169.

1. 170.

1. 171.

1. 172.

1. 173.

1. 174.

1. 175.

1. 176.

1. 177.

1. 178.

1. 179.

1. 180.

1. 181.

1. 182.

1. 183.

1. 184.

1. 185.

1. 186.

1. 187.

1. 188.

Vers. 44.) Et dedit illis regiones
res popolorum possederunt.

Postremum tandem beneficium fuit, introductio populi, dico Iudee, in regiones Chananaorum ieiunem, &c in harum agros, ubique, quas homines illi exolyverant, atque construxerant proprio labore, & ieiunem, idque juxta proumum, de quo dictum est iuueni et cum 9. 10. 11. Ad eundem profus modum recantemur. Intra in ieiunum beneplacata, iuxta regula-

Dens inunctus a Jove in inter beneficia sua recep-
tis, quod introdusset in terram Americam, *panzerai*,
chanasai, est enim hoc nomen particularis populi;
quamvis idem aliqui sit aliis communis. *Herbis*, *Ger-*
gesai, *Hevai*, *Isobasai*, terram in qua non laboraverant
et urbes quas non adspicererant, ut habebantur in eis;
vines, *olivae*, *frumenta*, non plus plantaverant. Prior Moyes
eadem de Deo regulerat eis. Videlicet Christus ad has
allustive sententias, & ad suum tradidit propositionem,
dicens a Apostolis; *Ego misi vos mettere quod vos labora-*
fiz: alii laboraverunt, & vos in labores eorum irriseritis;
Fortassis hinc quoque fluxit apud Hebreos prover-
biūm, de quo etiam Chrysostomus q: *to his enim esti verbūm*
verum, quia aliis est quiescere; & aliis est qui metit.
Tale quod ait Cicero r (non dubitare agricultorū),
quamvis temen, querenti cui serat, respondere, dīs,
imortalibus, qui le non accipere modo hęc a majori-
bus volentibus, sed eam posteris prodire.) Cita-
etiam ex Statio in Synephebis.

Serit arbaces, quis alteri seculo traxit?

possessionis patitur. Hæc vera, & maximè propria
potest virtus, atque meritorum, & filiorum promis-
sionis, & electorum. Bona temporalia cadunt quoq[ue]
sub merito de congreuo, ut vocant, & quum expedite,
julit etiam conceduntur, ac interdum ex divina mile-
cordia jam preparata, in quibus querendis possent
negotitiis laboris occupari, utrad hoc vacent,
inquit Augustinus, Prosper, & alii, unde bonum exter-
num possit acquiri. Quæcumque regnum Dei ante omnia,
& justitiae, tunc alia externa bona, quatenus opus
uerit, adiacentur a. Admonet Gregorius & præstis
vix propteritatem aliquando idcirco dari, ut ad melio-
rem vitam provocet, sic datum rudi populo Hebreo-
rum qui promissionem Dei in longinquum non crederet, si
a promissore suo, non etiam a vicino aliquid percepisse-
et proinde nequamquam solummodo sed ad res, sed tebas
quog[ue] ad spem tractum else. Occupavit Ecclesia, po-
pulus Christianus Gentium regiones, & facultates.
Peculiariter tamen modo Clericia, atque Religionis attri-
buuntur, fine proprio coram labore, ut impensio cura,
& quietioe ocreas vestem coluit Dei, & exercitio obser-
vationi diuinorum præceptorum in primis; que spectant
ad religionem, Cavendum utique, quod Moyles, &
Iohannes & admonerunt Hebreos, ne tantis abque labore
perfuerint bonis, obliviscantur Domini, sed timeant
cum, & seruiant ei perfetto corde, atque verisimo.
Quod canunt quotidianæ, præstantib[us] fibi proponant, le-
gem & panem, Domine, viam iustificationis tuarum,
& cæsiugum eam semper. Audient hoc Monachi, at
Monachus Cartthusianus Ludolphus, qui ideo in Monas-
teria introdūcuntur, ut cunctis sollicitudinibus abje-
ctis, foliis Dei, lege, & servitio præfruantur. Abmo-
nuit hoc ipsius prior Dominicanus Monachus Hugo Re-
ligiosus, Clericos, Prælatos, qui possessione, ac redi-
tus habent de labore pauperum, ut ioli Deo vacent, &
salutem animarum, ut in se, & subitis custodiunt iustifica-
tiones Dei, legem quis requirant, meditando, & me-
ditationi per opera bona respondendo, ut caveant
mias illas, & exploitationem Dei. F. induxi vos in terram
Carmelit, ut comedatis fructus eius, & optimam illius, &
ingressu contaminatis terram meam, & hereditatem mis-
sas posuisse in abominationem; Sacerdotes non discernere, ubi
Dominus, & tenentes legem ne cleverint me, & tabores pra-
varicantes in me. Incer casibus, eunat Deus vivere
improbos, una sint probi adjumento circa temporalia
bona.

F. I. N. I. S.